

РЕШЕНИЕ

№ 25277

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3850** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 26, ал. 4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР).

Образувано е по жалба от Ц. Н. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], п.к. 1220, ж.к. „Л. Т.“, [жилищен адрес] против Разпореждане

№ 4505-40-120/05.03.2026 г., издадено от Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ, в частта, с която не са признати и изплатени всички дължими гарантирани вземания - обезщетение по чл. 221, ал. 1 във връзка с чл. 327, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда.

В жалбата се поддържа, че оспореното разпореждане е незаконосъобразно, поради липса на мотиви, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на принципа на служебното начало. Счита, че обезщетението по чл. 221, ал. 1 КТ възниква по силата на закона към датата на прекратяване на трудовото правоотношение и не зависи от това дали работодателят го е начислил счетоводно. Заклучва, че непризнаването на това обезщетение представлява неправилно приложение на материалния закон и нарушение на целта на закона. Моли за отмяна на оспореното разпореждане в обжалваната му част и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване указанията на съда. Претендира разноски.

Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, не се явява, представлява се от

адв. М., който поддържа подадената жалба и моли да бъде уважена. Претендира разноски по списък.

Ответникът - Директорът на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ (ГВРС), редовно призван, представлява се от юрк. А., която оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана, съответно да бъде потвърден процесния акт като правилен, законосъобразен и издаден при стриктно спазване на материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя по представения списък с разноски.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ц. Ц. е подал заявление за изплащане на гарантирани вземания във Фонд ГВРС с вх. № 4502- 21-143/22.10.2025 г. (л. 71) за начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения с деклариран работодател „НБ СОФТУЕР“ АД, ЕИК[ЕИК] с декларирано трудово правоотношение на длъжност „ръководител екип програмисти“ по трудов договор прекратен на 30.09.2024 г.

Жалбоподателят е подал и молба за предявяване на вземания с вх.№ 123687/22.10.2025 г. и вх. № 126314/27.10.2025 г. (л. 23) до Софийски градски съд (СГС) т. д. № 1056/2025 г. ТО, VI-21 състав, на основание чл. 685 от Търговския закон срещу „НБ СОФТУЕР“ АД, ЕИК[ЕИК].

В административната преписката е приложен и списък № 1 от 17.02.2026 г. (л. 10) по чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ на кредиторите на „НБ Софтуер“ АД, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, вписан в Агенцията по вписвания на 20.02.2026 г., съставен от адв. В. М. - временен синдик по т.д. 1056/2025 г. на СГС, в който фигурират всичките вземания на жалбоподателя (неизплатените, но начислени трудови възнаграждения и обезщетение по чл. 221, ал. 1, т. 1 от КТ).

Приложени са още следните документи:

Работна справка (л. 31) за определяне размера на гарантираното вземане по чл. 22, ал. 1 от ЗГВРСНР обхващаща месеците юни, юли, август и септември 2024 г.

Извадка от calculator.bg за месеците юни и септември (л. 33 и л. 34).

Справка данни от регистър на осигурените лица на НОИ (л. 35).

Справка от електронни трудови записи за сключване, изменение и прекратяване на трудов договор и за възникване, промяна и прекратяване на служебно правоотношение (л. 36).

Констативен протокол № КП-5-21-02122188/22.01.2026 г. на НОИ, ТП С.-град от извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „НБ Софтуер“ АД (л. 38).

Трудовият договор № 012 от 31.01.2022 г. (л. 73) на жалбоподателя и допълнително споразумение към него от 28.03.2024 г. (л. 77), както и заповед № 085 от 30.09.2024 г. за прекратяване на трудов договор (л. 78).

Р.-платежна ведомост за юни, юли, август и септември (л. 59-62).

Извадка от интернет банкиране на работодателя „Н. Баскет“ АД за м. юни и септември 2024 г. (л. 63 и 64).

Извадка от направен превод от „Метатрон инвестинг“ ООД към жалбоподателя (л. 65).

Решение № 1430/14.10.2025 г. постановено по ТД № 1056/2025 г. по описа на СГС, с което е обявена неплатежоспособността на дружеството „НБ Софтуер“ АД, открито е

производство по несъстоятелност и е назначен временен синдик. (л. 52)

В хода на съдебното производство са приети всички представени писмени доказателства. Страните не са направили доказателствени искания и не са представили доказателства с оглед разпределената от съда доказателствена тежест.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт по чл. 26, ал. 4 ЗГВРСНР, поради което е процесуално допустима.

По същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган – директорът на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ към НОИ (арг. чл. 26, ал. 1 ЗГВРСНР и приложената (л. 29) Заповед № 8/17.06.2024 г. на подуправителя на НОИ), в изискуемата писмена форма и съдържание, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обусловили издаването на материално незаконосъобразен административен акт.

Правото на гарантирани вземания е субективно материално право, което възниква при осъществяването на следните юридически факти: а) начислени и неизплатени трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори, и/или парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт (чл. 3 ЗГВРСНР); б) влязло в сила и вписано в търговския регистър съдебно решение, с което е открито производство по несъстоятелност на работодателя (чл. 6 ЗГВРСНР).

Субекти на това право са работниците и служителите, които са или са били в трудово правоотношение с работодателя по чл. 2, независимо от срока му и от продължителността на работното време (чл. 4 ЗГВРСНР). Срокът за подаване на заявление е тримесечен от датата на вписване на решението по чл. 6 или от датата на информиране на работниците и служителите от българския работодател за обстоятелството, че е открито производство по несъстоятелност по реда на законодателството на другата държава, арг. чл. 25, ал. 1 ЗГВРСНР.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Наредбата - в срок до 21 дни от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър работодателят изготвя за всяко правоимащо лице справка по образец съгласно приложение № 1. От текста на същата (л. 31) не може да се установи, коя е датата на нейното изготвяне и видно от съдържанието ѝ същата е изготвена от старши експерт по осигуряването, а не от работодателя, което е още едно нарушение на посочената по-горе разпоредба. Съгласно разпоредбата пък на ал. 2 на посочената разпоредба - справката се изготвя в 3 екземпляра - за лицето, за ТП на НОИ и за работодателя. Екземплярът за правоимащия работник или служител се връчва лично или се изпраща чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка. По делото липсват данни препис/копие от справката да е изпратено на лицето. Видно от съдържанието на същата, в графа „Парични обезщетения, дължими от работодателя по Кодекса на труда и други нормативни актове е посочено – „X“.

В тази връзка, съдът счита, че посоченото обстоятелство преклудира и възможността за приложение на процедурата по чл. 6 от Наредбата, съгласно която разпоредба, работниците и служителите могат да оспорят данните в справката по чл. 4, като подадат възражение пред работодателя в срока по чл. 5, ал. 1, в следствие на което работодателят следва да информира контролните органи на НОИ за получените възражения и дава становище по тях в хода на проверката, както и да прецени основателността на възраженията, като издаде или откаже да издаде нова справка до приключване на

проверката по чл. 5, ал. 1 (чл. 6, ал. 2 и ал. 3).

Видно от разпоредбата на чл. 5 от Наредбата в едномесечен срок от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър контролните органи на НОИ извършват проверка по реда на Инструкция № 1 от 3 април 2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт при работодателя по изготвените справки и съставят констативен протокол в 3 екземпляра - един за работодателя и два за ТП на НОИ. Към констативния протокол се прилагат изготвените от работодателя справки за ТП на НОИ, копие от съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност и документи, удостоверяващи упражняването на дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно на свръхзадължеността.

Настоящият състав счита, че невръчването на препис от справката на жалбоподателя е ограничило в пълна степен възможността на жалбоподателя да упражни правото си на възражение, като предизвика предварително контролно производство, относно установяване верността на подадената справка, в частта и за паричните обезщетения, дължими от работодателя по Кодекса на труда.

В тази връзка съдът следва да отбележи, че Върховния административен съд е имал възможност да постанови, че нормата на чл. 5 от ЗГВРСНР въплъщава принципа, че неправомерното поведение на работодателя не може да е причина за неизплащане на работника на гарантираните му от Фонда вземания (Решение № 9855 от 3.11.2022 г. постановено по адм. д. № 2177/2022 г., по описа на ВАС, VI отделение).

Видно от представения констативен протокол (л. 38), ревизия на разходите по ДОО на дружеството не може да бъде извършена. В този смисъл протокола е изготвен само въз основа на данни от АИ ГИТ и справки на ТП на НОИ, респ. същият не отразява всички нормативно изискуеми документи за проверката.

На следващо място, в оспореното разпореждане липсват данни, въз основа на какви доказателства е изготвено, липсва каквото и да е изложение, за това дължат ли се обезщетения по Кодекса на труда, за кой период, на какво основание и в какъв размер, в случай че се дължат такива, в съответствие с изискванията на чл. 3 т.2 от ЗГВРСНР. Не са представени и извлечения от счетоводната документация на дружеството в несъстоятелност, от които да е видно, че е извършвана проверка и е установено по безспорен и категоричен начин кои са начислените и неизплатени парични обезщетения в полза на жалбоподателя съгласно чл. 3, т. 1 и т. 2 от ЗГВРСНР.

Съгласно нормата на чл. 22, ал. 1 от Закона гарантираните вземания на работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 са в размер на последните 6 начислени, но неизплатени месечни трудови възнаграждения и парични обезщетения през последните 36 календарни месеца, предхождащи месеца, в който е вписано решението по чл. 6. В тази връзка по преписката липсват каквито и да било данни последните 6 месеца преди вписването на решението за откриване производство по несъстоятелност да са взети предвид, нито как. Не е установено нито начислени ли са, нито изплатени ли са обезщетения по Кодекса на труда, каквито се претендират от жалбоподателя.

Жалбоподателят претендира обезщетения по чл.221 ал.1 т.2 от Кодекса на труда за тримесечно предизвестие с молба за предявяване на вземане с вх. № 123687/22.10.2025 г. по описа на Софийски Градски съд по т.д.№ 1056/2025 г., по описа на ТО, VI-21 състав. / лист 23 от делото/, като вземането му е основано на Заповед № 085/30.09.2024 г. за прекратяване на трудовото правоотношение / лист 78 от делото/

В тази връзка, настоящият състав счита, че въпросът начислени и неизплатени ли са обезщетения по Кодекса на труда и в какъв размер се явява напълно неизяснен от ответника, поради което и напълно неясно е как е определен размерът на обезщетението – гарантирано вземане в размер на 0 евро с посоченото разпореждане.

Водим от изложеното съдът счита, че не е спазена задължителната процедура по Наредбата, което е довело до издаване на административен акт в противоречие с изискването на чл. 35 от АПК, както и че административният орган е допуснал неизпълнение на задълженията си по чл. 9 и чл. 36 от АПК, вменяващи му задължение да събере и оцени служебно всички необходими и относими доказателства за правилното установяване на вида и размера на гарантираното вземане на правоимащото лице. Липсата на изпълнена процедура и конкретно изложени мотиви е довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

Административният орган в хода на провело се административно производство следва да установи и да изложи вярната фактическа обстановка, при което да обоснове от правна страна реда и начина, по който тя рефлектира върху правото на лицето за гарантирани вземания при несъстоятелност на работодателя по чл. 4 ЗГВРСНР. Това изискване обаче не е спазено от страна на ответника.

В административната преписка липсват данни за спазване на разпоредбата на чл. 9 от Наредбата. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Наредбата – териториалното поделение на НОИ разглежда подаденото заявление-декларация и приложените към него документи, като ги съпоставя с данните от констативния протокол, от Регистъра на осигурените лица и от Регистър „Трудови договори“, като въз основа на направената преценка ТП на НОИ изготвя проект на разпореждане за изплащане или за отказ за изплащане на гарантирани вземания (чл. 9, ал. 2 от Наредбата). Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от Наредбата документите по ал. 1 и 2 се изпращат на директора на фонда в 14-дневен срок от получаването на заявлението-декларация.

При липсата на представени по преписката, респ. изготвени такива документи остава неясно как е упражнена решаващата дейност на компетентния орган. Произнасянето на органа, трябва да е мотивирано, въз основа на изясняването на всички изискуеми предпоставки и събрани доказателства съгласно нормативната уредба, което в случая не е извършено, поради което за съда не е налице възможност да проследи решаващата му дейност с оглед нейното базиране на установени факти и обстоятелства.

Предвид това, съдът прави извод, че оспореното решение е постановено в нарушение на производствените правила довело и до нарушение на изискванията за мотивираност на акта – основание за отмяна по чл. 146, т. 3 АПК.

Водим от изложеното, съдът счита, че всички констатирани процесуални нарушения водят до извода за нарушение и на разпоредбата на чл. 35 от АПК, поради което оспореният акт следва да бъде отменен и върнат на административния орган за ново произнасяне при спазване на цялата нормативно разписана контролна процедура по установяване на подлежащите на изплащане и дължими от работодателя по силата на нормативен акт, обезщетения.

Предвид изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени от процесуалния му представител по представен списък и са в общ размер на 705,11 евро, от които 700 евро за заплатено в брой адвокатско възнаграждение и 5, 11 евро за заплатена държавна такса. Направеното възражение от процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът счита за

неоснователно, доколкото същото не е обосновано и бланкетно мотивирано. Действително, по делото е проведено едно открито съдебно заседание, но с оглед наличния материален интерес на жалбоподателя не следва така заплатеното възнаграждение да бъде редуцирано от съда.

Воден от горното и на основание чл. 173 ал.2 от Административно-процесуалният кодекс, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 4505-40-120/05.03.2026 г., издадено от Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ, в частта, с която не са признати и изплатени всички дължими гарантирани вземания – парично обезщетението по чл. 221, ал. 1 във връзка с чл. 327, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда.

ИЗПРАЩА на директора на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при ТП на НОИ - С. преписката по заявление -декларация за отпускане на гарантирано вземане вх. № 4502- 21-143/22.10.2025 г. подадено от Ц. Н. Ц., за ново произнасяне при спазване на указанията дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на Ц. Н. Ц., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 705,11 евро (седемстотин и пет евро и 11 цента).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.